

Abstrakt

Práce rozebírá právo koncernů a finančních konglomerátů, přičemž je koncipována do přibližně 3 stejně velkých bloků tvořících skládanku v podobě pyramidy. Bez pochopení nosné základny tvořené instituty koncernového práva, zejm. pojmy ovládnutí, jednání ve shodě a jednotné řízení, nelze pokročit do vyšších pater kvalifikovaných účastí a úzkých propojení až po samotný vrchol pyramidy, na němž balancuje složité vymezení finančního konglomerátu. V duchu této strastiplné cesty vzhůru je práce koncipována a jejím hlavním cílem je osvětlení nejen dané problematiky, zejm. pak úpravy finančního konglomerátu, která doposud nebyla v odborné literatuře předmětem podrobného zkoumání, ale i úvahy *de lege ferenda* nad slabiny a silnými stránkami současné české koncernovo-konglomerátní právní úpravy.

V prvním bloku se práce zabývá terminologií koncernového práva, objasňuje zejm. pojmy podnikatelské seskupení, většinový společník, ovládnutí, ovládající a ovládaná osoba versus řídicí a řízená osoba, jednání ve shodě, koncern a jeho druhy. Velký prostor je věnován vymezení rozhodujícího vlivu, který definuje ovládnutí, a dále vyvratitelným i nevyvratitelným právním domněnkám ovládnutí. Práce dále rozebírá různé formy prosazování ovládajícího vlivu a jejich odlišení od jednotného řízení, které již patří k definičním znakům koncernu. Stručněji se práce zabývá faktickým a smluvním koncernem, neboť tyto oblasti byly již podrobně zpracovány jinými autory.

Druhý blok této práce usiluje o co nejkomplexnější a nejvěrnější pohled na koncern, tj. kromě obchodněprávní úpravy koncernu obsažené ve shora uvedeném prvním bloku zkoumá i jeho mezinárodní, komunitární a veřejnoprávní aspekty. Z mezinárodního i komunitárního pohledu je právní úprava koncernů pouze dílčí a roztříštěná. Práce se zabývá především otázkou, jakým právem se budou řídit koncernověprávní vztahy mezi společnostmi jedné mezinárodní koncernové skupiny, pokud se dané společnosti řídí různými osobními statuty, a to jak v koncernu faktickém, tak smluvním. Práce dále stručně popisuje současný stav komunitárního práva koncernů a zamýšlí se nad jeho budoucím vývojem.

Z pohledu veřejného práva na koncern práce analyzuje 3 základní oblasti, kde se veřejnoprávní prvky prolínají se soukromoprávní úpravou koncernů a vzhledem k tomuto střetu dochází k určitým modifikacím resp. doplněním obecné úpravy koncernů.

První oblastí byla samotná aplikace koncernového práva na vztahy mezi soukromoprávní a veřejnoprávní osobou, resp. na vztahy mezi veřejnoprávními osobami navzájem. Druhá oblast prolínání veřejnoprávní a soukromoprávní úpravy podnikatelských seskupení popisuje existenci koncernu z pohledu hospodářské soutěže a analyzuje zejm. rozdíly mezi koncernovým pojmem ovládnutí a soutěžním pojmem kontrola. Třetí oblastí prolínání veřejnoprávní a soukromoprávní

úpravy podnikatelských seskupení je specifická úprava koncernů mezi regulovanými subjekty působícími na finančním trhu, jež zahrnuje mimo jiné klíčové pojmy kvalifikovaná účast a úzké propojení. Tato úprava představuje již spojující mezičlánek mezi právem koncernů a právem finančních konglomerátů.

Třetí blok práce podrobně pojednává o právu finančních konglomerátů, přičemž využívá terminologii a souvislosti z předchozích dvou bloků, čímž práce vytváří kompaktní celek. Právní úprava finančních konglomerátů je relativně nová a poměrně komplikovaná, neboť v ní dochází nejen ke spojení prvků z právní úpravy koncernů a regulace finančního trhu, ale i samotných sektorů finančního trhu a jejich specifických právních úprav. Finanční konglomerát představuje reakci na globalizující tendence v oblasti finančního trhu spočívající ve vytváření velkých, mezisektorových skupin, jež by mohly zapříčinit destabilizaci finančního systému jako celku a způsobit poškození klientů v celé řadě sektorů finančního trhu. Hlavním cílem této právní úpravy bylo tedy zavedení kontrolních opatření pro finanční skupiny, které se zabývají křížovými finančními aktivitami mezi různými segmenty finančního trhu a zajištění dostatečné ochrany jejich klientů.

Ve srovnání s klasickými koncerny se finanční konglomeráty liší zejména v existenci alespoň dvou regulovaných oblastí finančního trhu (a s tím souvisejících specifických právních úprav dle konkrétního segmentu finančního trhu, které je nutno aplikovat společně s „obecným základem“ daným koncernovým právem) a dále v často celosvětovém působení takové finanční skupiny, se kterým je spojena nutnost řešit právní problematiku s mezinárodním, resp. evropským prvkem. Podnikatelské seskupení, resp. skupina podle konglomerátní úpravy je tedy pojmem širšího dosahu než skupina podle práva koncernů neboť se skládá nejen z ovládající osoby a jí ovládaných osob, ale i z tzv. osob přidružených a případně dalších osob finančního sektoru, jsou-li splněny zákonem stanovené podmínky personálního propojení s ostatními osobami skupiny. Rovněž pojem koncern je užším pojmem než finanční konglomerát, neboť zahrnuje pouze osobu řídící a osoby podrobené jejímu jednotnému řízení. Podstatným rozdílem obou úprav je také skutečnost, že určitá osoba může být členem více než jedné skupiny ve smyslu práva finančních konglomerátů (nikoli však práva koncernů).

Práce se podrobně zabývá terminologií právní úpravy finančních konglomerátů, rozebírá zejm. klíčové pojmy jako regulovaná osoba, skupina, přidružení, podstatný vliv, účast, kontrola, finanční sektor, bankovní sektor, sektor investičních služeb, sektor pojišťovnictví, smíšená finanční holdingová osoba, bilanční suma, váhy významnosti, koordinátor, doplňkový dohled aj. Následně se zabývá postupem určení skupiny jako finančního konglomerátu a rolí a funkcemi koordinátora. V závěrečné části práce podrobně rozebírá doplňkový dohled nad finančním konglomerátem zahrnující především doplňkové požadavky na kapitálovou přiměřenost, koncentraci rizik, operace v rámci skupiny, vnitřní řídicí a kontrolní systém, personální předpoklady a informační povinnost. Práce je uzavřena zamyšlením nad výhledovými změnami v právu finančních konglomerátů.